

NYT: Ελληνική τραγωδία, πράξη πέμπτη

19/Σεπ/2017 17:50

Στην κατάσταση που επικρατεί στην ελληνική οικονομία και κοινωνία, αλλά και στην στροφή της κυβέρνησης και του πρωθυπουργού σε πιο κεντρώες θέσεις, τον εναγκαλισμό με τις κάποτε μισητές ΗΠΑ αλλά και τις εκκλήσεις από επίσημα χείλη για ξένες επενδύσεις στη χώρα, αναφέρεται εκτενές άρθρο των New York Times με τίτλο "Ελληνική τραγωδία, πράξη πέμπτη".

Όπως αναφέρει, ο Αλέξης Τσίπρας έχει εξελιχθεί σε δεξιότεχνη των πολιτικών ελιγμών, που προσπαθεί να ανακόψει την ορμή του χαρισματικού ηγέτη της ΝΔ, Κυριάκου Μητσοτάκη, ανακαλύπτοντας τα πλεονεκτήματα της ιδιωτικής επιχειρηματικότητας, ωστόσο η κυβέρνησή του παραμένει εγκλωβισμένη ανάμεσα στις ιδεολογικές αγκυλώσεις και στον ρεαλισμό.

Ειδική μνεία γίνεται και στην επένδυση του Ελληνικού - "ένα διαχρονικό σύμβολο της ελληνικής γραφειοκρατικής αδράνειας" - και την υπόθεση της Eldorado Gold.

Αναλυτικό άρθρογράφος των NYT σημειώνει:

"Η οικονομία έχει συρρικνωθεί κατά 25%, η ανεργία των νέων έχει καταστρέψει μία ολόκληρη γενιά. Η ζωή για πολλούς έχει γίνει μία άσκηση επιβίωσης. Χωρίς το "μαξιλάρι" του ήλιου, της οικογένειας, των εμβασμάτων και ενός βαθιά ριζωμένου πολιτισμού, θα είχε επικρατήσει ένα βίαιο χάος. Πρόκειται για μία παρατεταμένη Μεγάλη Ύφεση.

Παρότι η Ελλάδα δεν έχει εξέλθει πλήρως από την κρίση, η αίσθησή μου είναι ότι τα χειρότερα έχουν τελειώσει. Έχουν προηγηθεί δύο διαδοχικά τρίμηνα ανάπτυξης - μόλις 0,5%. Η έκδοση ομολόγων του Ιουλίου, η πρώτη εδώ και αρκετά χρόνια, βρήκε ανταπόκριση από τις αγορές. Ο τουρισμός ανθεί, εν μέρει εξαιτίας των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η Τουρκία και η Αίγυπτος. Το τρίτο πρόγραμμα στήριξης αναμένεται να λήξει στα μέσα του 2018. Η ταπεινωτική "κηδεμονία" της Ελλάδας, που αποτελεί πηγή για το αντιγερμανικό μένος, μπορεί σύντομα να τελειώσει.

Αλλά οι πραγματικές ενδείξεις δεν προέρχονται από τους αριθμούς. Η ένταση, που κάποτε επικρατούσε στους δρόμους, έχει μειωθεί. Οι άνθρωποι έχουν συνηθίσει την κατάσταση. Έχουν δει τα πάντα - μία ακροδεξιά "καταιγίδα", κλειστές τράπεζες, ένα δημοψήφισμα για την απόρριψη της επιβληθείσας λιτότητας από τους πιστωτές το οποίο αγνοήθηκε πλήρως, κυβερνήσεις κάθε πολιτικής απόχρωσης - και επιβίωσαν.

Τον τελευταίο καιρό, η αριστερή κυβέρνηση του πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα, του μαρξιστή που στο παρελθόν ήταν παθιασμένος πολέμιος της λιτότητας, έχει κάνει στροφή προς το κέντρο. Απευθύνει χωρίς περιστροφές έκκληση για ξένες επενδύσεις στην Ελλάδα και έχει αγκαλιάσει τις ΗΠΑ.

Όπως μαθαίνω, ο Τσίπρας έχει αποκαλέσει τις ΗΠΑ, "στρατηγικό εταίρο" του. Επίσης επιχειρεί να κανονίσει ένα τετ α τετ με τον Trump. Προσπαθεί να ανακόψει την ορμή του Κυριάκου Μητσοτάκη, του χαρισματικού ηγέτη της αξιωματικής αντιπολίτευσης της Νέας Δημοκρατίας που έχει σπουδάσει στο Χάρβαρντ, ανακαλύπτοντας τα πλεονεκτήματα της ιδιωτικής επιχειρηματικότητας.

Αυτό δεν είναι εύκολο για τον Τσίπρα, ο οποίος στα 43 του έτη έχει εξελιχθεί σε δεξιότηχνη των πολιτικών ελιγμών. Ο δημόσιος τομέας παραμένει διογκωμένος, η παλιά ελληνική συνήθεια του νεποτισμού είναι πολύ ισχυρή για να εξαλειφθεί. Τα συνδικάτα των δημοσίων υπαλλήλων αντιδρούν έντονα στην αξιολόγηση στο Δημόσιο.

Ένα διαχρονικό σύμβολο της ελληνικής γραφειοκρατικής αδράνειας είναι η τεράστια έκταση του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού. Το πώς θα αξιοποιηθεί, συζητείται για περισσότερο από μία δεκαετία. Θα μπορούσε να γίνει πανευρωπαϊκά, ένα από τα μεγαλύτερα έργα στο χώρο των ακινήτων, όμως κάθε φορά που συνάπτεται μία συμφωνία με ιδιώτες επενδυτές, προκύπτει κι ένα διαφορετικό εμπόδιο, με τις πιο πρόσφατες αντιρρήσεις να έχουν διατυπωθεί από το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο και τη δασική αρχή του Πειραιά. Στην έκταση, σύμφωνα με έναν παρατηρητή, υπάρχουν μόνο ορισμένοι ψηλοί θάμνοι.

Στα βόρεια της χώρας, μία επένδυση ύψους 3 δισ. ευρώ από την канаδική εταιρεία εξόρυξης Eldorado Gold, κινδυνεύει να τιναχθεί στον αέρα εξαιτίας ενός αδιεξόδου με τις άδειες. Διακυβεύονται περίπου 2.400 θέσεις εργασίας.

Ανο "μετα-λαϊκιστής" Τσίπρας παίρνει στα σοβαρά τις επενδύσεις και την ανάπτυξη - που αποτελούν τον μόνο τρόπο για να κινηθεί προς τα μπρος η Ελλάδα - τότε πρέπει να δείξει ότι μπορεί υπερπηδήσει τα εμπόδια. Αλλά ο κυβερνητικός συνασπισμός του εξακολουθεί να είναι εγκλωβισμένος μεταξύ της ιδεολογίας και του ρεαλισμού.

Ευρισκόμνησε μία ταραχώδη γειτονιά, εν μέσω μίας καταστροφής που σπανίως απαντάται εκτός καιρών πολέμου, με περισσότερους από ένα εκατομμύριο πρόσφυγες να διασχίζουν τη χώρα τα τελευταία χρόνια (και δεκάδες χιλιάδες εξ αυτών να παραμένουν εντός ελληνικών συνόρων) η Ελλάδα έχει επιδείξει αντοχή και γενναιοδωρία. Πρόκειται για κάτι εντυπωσιακά και χαιρετίζω την Ελλάδα γι' αυτό.

Υπάρχουν περισσότεροι παράγοντες που στηρίζουν τη σταθερότητα, πέρα από την ηλιοφάνεια, τον θεσμό της οικογένειας, τα εμβάσματα και τον πολιτισμό που ανέφερα προηγουμένως. Ο Αμερικανός πρέσβης Geoffrey Pyatt, μου είπε ότι τον προηγούμενο μήνα επισκέφτηκε τη Ρόδο και συναντήθηκε με τον περιφερειάρχη Νοτίου Αιγαίου Γιώργο Χατζημάρκο. Ένα αμερικανικό πολεμικό πλοίο με 300 ναύτες ήταν αγκυροβολημένο στο λιμάνι του νησιού. Καθώς η συζήτηση στράφηκε στις προκλήσεις στην περιοχή, ο Χατζημάρκος πήγε στο παράθυρο και έδειξε το πλοίο

λέγοντας "πρέσβη, ο καλύτερος τρόπος για να εξασφαλιστεί η στρατηγική κατεύθυνση της Ελλάδας, βρίσκεται ακριβώς μπροστά μας, στο λιμάνι".

Οαντιαμερικανισμός των Ελλήνων, που κάποτε ήταν τοξικός, έχει ξεθωριάσει. Οι παλιοί θεσμοί που ιδρύθηκαν μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, έχουν χλευαστεί από τον Τρυμπ, αλλά στήριξαν την Ελλάδα κατά τα χρόνια της κρίσης. Χωρίς το ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, η πιθανότητα μίας καταστροφικής διολίσθησης της Ελλάδας στο χάος θα ήταν πολύ μεγαλύτερη.

Φυσικά, η συμμετοχή της Ελλάδας στο ευρώ - ένα νόμισμα που παραδόξως το μοιράζεται με τη Γερμανία - ευθύνεται για την κρίση και η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένας από τους θεσμούς που επέβαλαν τη ολέθρια λιτότητα. Αλλά στο τέλος, λειτούργησε καθησυχαστικά για τους Έλληνες το γεγονός ότι είναι κάτοχοι ευρωπαϊκών διαβατηρίων και το ότι ζουν σε ένα ευρύτερο πλαίσιο ειρήνης και σταθερότητας.

Έναισχυρό μάθημα της κρίσης είναι η ανθεκτικότητα της Ευρώπης. Η αφοσίωση χωρών όπως η Ελλάδα και η Γαλλία, στην Ε.Ε. είναι ισχυρή και έχει αυξηθεί μετά την απόφαση των Βρετανών να αποχωρήσουν. Ο ρομαντισμός και όχι η λογική, κρύβεται πίσω από την απόφαση της Ελλάδας να συμμετάσχει στο ευρώ, αλλά ο ρομαντισμός έχει έναν πυρήνα αλήθειας - Η Ελλάδα βρίσκεται στο επίκεντρο της ευρωπαϊκής ιδέας."

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)